

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2193/2554

บริษัทอยุธยาอินเตอร์เนชั่นแนลแฟคเตอร์ส จำกัด โจทก์ บริษัทเฉลิมไทยอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำกัด กับพวกจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 306

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 1 ทำสัญญาขายโอนสิทธิเรียกร้อง (ในประเทศไทย) แก่โจทก์ โดยมีจำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 เข้าทำสัญญาค้ำประกันโดยยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมกับจำเลยที่ 1 และภายหลังจำเลยที่ 1 ขายโอนสิทธิเรียกร้องซึ่งมีต่อจำเลยที่ 6 และที่ 7 แก่โจทก์ ก่อนฟ้องคดีนี้ทนายความโจทก์มีหนังสือทวงถามให้จำเลยที่ 6 ชำระหนี้ตามฟ้องที่จำเลยที่ 6 เป็นหนี้จำเลยที่ 1 ตั้งแต่ก่อนที่จำเลยที่ 1 จะโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้นั้นให้แก่โจทก์ ซึ่งจำเลยที่ 6 ได้รับแล้ว และจำเลยที่ 6 ได้ทำหนังสือลงวันที่ 7 มกราคม 2541 ปฏิเสธว่าไม่เคยซื้อสินค้าและไม่เคยเป็นหนี้ต่อจำเลยที่ 1 หรือโจทก์ หนังสือของทนายโจทก์ที่ทวงถามให้จำเลยที่ 6 ชำระหนี้ตามฟ้องก่อนที่จะฟ้องคดีนี้ดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นหนังสือบอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องต่อจำเลยที่ 6 ซึ่งเป็นลูกหนี้โดยชอบตาม ป.พ.พ. มาตรา 306 วรรคแรก แล้วโจทก์ฟ้อง ขอให้บังคับจำเลยที่ 6 และที่ 7 ชำระเงินจำนวน 2,191,591.14 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีของต้นเงิน 2,116,904 บาทนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปโดยให้จำเลยที่ 1 ถึงที่ 5 ร่วมกันชำระเงินจำนวน 1,967,825.61 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 14.50 ต่อปี ของต้นเงิน 1,781,374.69 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ให้การขอให้ยกฟ้อง จำเลยที่ 2 ขาดนัดยื่นคำให้การและขาดนัดพิจารณา จำเลยที่ 5 ขาดนัดยื่นคำให้การ จำเลยที่ 6 ให้การขอให้ยกฟ้อง จำเลยที่ 7 ให้การขอให้ยกฟ้อง แต่ขาดนัดพิจารณา ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาให้จำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 ที่ 4 และที่ 5 ร่วมกันชำระเงินจำนวน 1,463,961.53 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 10 ต่อปีของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้อง ให้จำเลยที่ 6 และที่ 7 ร่วมกันชำระเงินจำนวน 1,745,591.14

คำพิพากษา

บาทพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยทั้งเจ็ดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 20,000 บาท จำเลยที่ 6 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน จำเลยที่ 6 ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า จำเลยที่ 1 ทำสัญญาขายโอนสิทธิเรียกร้อง (ในประเทศไทย) แก่โจทก์ โดยมีจำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 เข้าทำสัญญาค้ำประกันโดยยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมกับจำเลยที่ 1 และภายหลังจำเลยที่ 1 ได้ขายโอนสิทธิเรียกร้องซึ่งมีต่อจำเลยที่ 6 มาตลอดและได้มีการชำระหนี้ให้แก่โจทก์ครบถ้วน และนับแต่วันที่ 9 กรกฎาคม 2540 จนถึงวันที่ 5 กันยายน 2540 จำเลยที่ 1 ได้ขายสิทธิเรียกร้องที่มีต่อจำเลยที่ 6 และที่ 7 และได้โอนเงินเข้าบัญชีของจำเลยที่ 1 เป็นเงินจำนวน 1,781,374.69 บาท พนักงานโจทก์เบิกความว่าหลังจากจำเลยที่ 1 ทำสัญญาขายโอนสิทธิเรียกร้องกับโจทก์แล้ว จำเลยที่ 1 ได้นำสิทธิเรียกร้องที่มีต่อจำเลยที่ 6 ที่จำเลยที่ 7 ได้สั่งซื้อผ้าดิบจากจำเลยที่ 1 เมื่อปี 2537 รวมเป็นเงินประมาณ 2,957,610 บาท โดยมีจำเลยที่ 7 เป็นผู้ส่งจ่ายเช็คชำระหนี้แก่จำเลยที่ 1 และในปี 2539 เป็นเงิน 212,240 บาท โดยมีจำเลยที่ 7 เป็นผู้ส่งจ่ายเช็ค และเมื่อต้นปี 2540 เป็นเงิน 1,300,000 บาทเศษ และเมื่อจำเลยที่ 1 นำสิทธิเรียกร้องมาขายแก่โจทก์

โจทก์ได้รับซื้อไว้และได้รับชำระหนี้ครบถ้วนแล้วตามหลักฐานใบส่งซื้อสินค้า ซึ่งโจทก์ได้รับชำระหนี้ครบถ้วนแล้ว ต่อมาจำเลยที่ 1 ได้นำสิทธิเรียกร้องที่มีต่อจำเลยที่ 6 เป็นการขายสินค้า ผ่าดิบให้แก่จำเลยที่ 6 รวม 8 ครั้ง และจำเลยที่ 7 ได้ส่งจ่ายเช็คชำระหนี้ค่าสินค้าทั้งหมด แม้ผู้ส่งซื้อสินค้าเมื่อปี 2537 และผู้รับสินค้าจะเป็นจำเลยที่ 7 รวมทั้งใบส่งสินค้าบางรายการ ลายมือชื่อผู้รับสินค้าไม่ทราบว่าเป็นผู้ใดและตราประทับก็มีใช้ตราประทับของจำเลยที่ 6 แต่เนื่องจากหลักฐานการขายสิทธิเรียกร้อง โจทก์ได้รับชำระหนี้ครบถ้วนทั้งหมดแล้ว ทั้งโจทก์มีนางสาวขวัญใจ เบิกความว่า พยานมีตำแหน่งฝ่ายปฏิบัติ การสืบเชื้อมีหน้าที่รับเรื่องและตรวจสอบเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องที่ลูกค้านำมาขายลดแก่โจทก์ และพยานได้โทรศัพท์สอบถามไปยังจำเลยที่ 6 และที่ 7 แล้ว รับว่าจำเลยที่ 6 ได้ส่งซื้อสินค้าจากจำเลยที่ 1 จริง โดยมีจำเลยที่ 7 เป็นผู้ส่งจ่ายเช็คชำระหนี้ค่าสินค้าแก่โจทก์แทนจำเลยที่ 6 ด้วย พยานโจทก์ที่นำสืบจึงมีน้ำหนักให้รับฟังได้ว่าจำเลยที่ 6 ได้ส่งซื้อสินค้าจากจำเลยที่ 1 โดยมีจำเลยที่ 7 ได้ส่งจ่ายเช็คชำระหนี้ให้แก่จำเลยที่ 1 จริง เมื่อจำเลยที่ 1 โอนสิทธิเรียกร้องที่มีต่อจำเลยที่ 6 และที่ 7 ให้แก่โจทก์แล้ว จำเลยที่ 6 และที่ 7 จึงต้องรับผิดชอบหนี้ที่ค้างชำระจำเลยที่ 1 ต่อโจทก์ ส่วนที่จำเลยที่ 6 ฎีกาว่า หนังสือแจ้งโอนสิทธิเรียกร้องของโจทก์ และจำเลยที่ 1 ไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะเป็นการแจ้งโอนสิทธิก่อนที่จำเลยที่ 1 จะโอนขายสิทธิให้แก่โจทก์ เห็นว่า ก่อนที่โจทก์จะฟ้องคดีนี้ หนี้ความของโจทก์ได้มีหนังสือลงวันที่ 25 ธันวาคม 2540 ทวงถามให้จำเลยที่ 6 ชำระหนี้ตามฟ้องที่จำเลยที่ 6 เป็นหนี้จำเลยที่ 1 ตั้งแต่ก่อนที่จำเลยที่ 1 จะโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้นั้นให้แก่โจทก์ตามหนังสือทวงถามให้ชำระหนี้ ซึ่งจำเลยที่ 6 ได้รับแล้วตามใบตอบรับในประเทศและจำเลยที่ 6 ได้ทำหนังสือลงวันที่ 7 มกราคม 2541 ปฏิเสธว่าไม่เคยซื้อสินค้าและไม่เคยเป็นหนี้ต่อจำเลยที่ 1 หรือโจทก์ หนังสือของนายโจทก์ที่ทวงถามให้จำเลยที่ 6 ชำระหนี้ตามฟ้องก่อนที่จะฟ้องคดีนี้ดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นหนังสือบอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องต่อจำเลยที่ 6 ซึ่งเป็นลูกหนี้โดยชอบตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 306 วรรคแรกแล้ว สรุปแล้วฎีกาของจำเลยที่ 6 ทุกข้อฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

โสภณ โรจน์อนนท์ · เฉลิมเกียรติ ชาญศิลป์ · กรองเกียรติ คมสัน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2193/2554>